

ПРОТОКОЛ

№ 481

гр. Пазарджик, 27.03.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Снежана Стоянова

Съдебни Маргаритка Г. Зарова

заседатели: Делчо Ив. Делибашев

при участието на секретаря Елена Пенова
и прокурора П. С. Т.

Сложи за разглеждане докладваното от Снежана Стоянова Наказателно дело от общ характер № 20225220200759 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 11:35 часа се явиха:

Подсъдимият А. В. М., редовно призован, се явява лично и с адв. К., надлежно упълномощен да представлява подсъдимия в процеса.

Явява се и адв. Х. Х. – защитник на подсъдимия.

АДВ. Х.: - Госпожо съдия, действително имахме различия в линията на защита с подсъдимия, както Ви бях уведомил в предходното заседание, но след това оправихме отношенията си и ще продължавам да го защитавам.

ПОДСЪДИМИЯТ : - Желая да ме защитава и адв. Х..

Съдът, предвид изявлението на подсъдимия

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ определението си от предходното съдебно заседание, с което е приел отказа на адв. Х. от поетата защита на подсъдимия М..

Гражданският ищец и частен обвинител Р. М. Д. Л., редовно уведомен от предходното съдебно заседание, не се явява.

Явява се повереникът на пострадалия - адв. Д. П. от АК гр. София.

Адв. Б. Т., защитник на подсъдимия, не се явява, редовно призован по телефона.

Вещото лице М. Д. се явява лично.

За РП-Пазарджик се явява прокурор П. Т..

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се даде ход на делото.

АДВ. П.: Моля да се даде ход на делото.

АДВ. К.: Моля да се даде ход на делото. Представям протокол от съдебно заседание пред РС Пловдив, в уверение на това, че в предходното съдебно заседание не можах да се явя, тъй като там делото беше със за държание.

АДВ. Х.: Моля да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ: Моля да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не е налице процесуална пречка по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

ПРИЛАГА по делото протокол от съдебно заседание на РС Пловдив.

ДОКЛАДВА постъпило по делото решение на ЛКК№634/17.03.2023 г. по повод изпратено искане от съда за извършване на проверка на болничен лист, представен от подсъдимия в съдебно заседание относно това спазена ли е процедурата по издаване на болничния лист.

ПОДСЪДИМИЯТ: – Не съм получил такова писмо да се явявам и представям медицинска документация. Моля да ми отмените наложената глоба, за което съм представил молба.

Съдът намира, че следва да се произнесе по молбата, с която се иска отмяна на определението, с което на подсъдимият А. М. е била наложена глоба в размер на 500 лева за неявяване в съдебно заседание и представяне на болничен лист оформен не по правилата, визирани в Наредбата за медицинската експертиза .

Съдът намира, че следва да отмени определението си, по причина че отразеното в болничния лист наличие на временна нетрудоспособност не е разколебано, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ протоколно определение, държано в съдебно заседание на 26.01.2023г., с което на подсъдимия А. В. М. е наложена глоба в размер на 500 лева, платима в полза на бюджета на съдебната власт.

Сне се самоличността на вещото лице, както следва:

ВЕЩОТО ЛИЦЕ М. Д.: - родена на ... г. в гр. Пазарджик, живуща в същия град, омъжена, с висше образование, работеща, неосъждана, без родство с подсъдимия, с ЕГН *****.

Предупредена за наказателната отговорност по чл. 291 от НК.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧЕТЕ СЕ заключението на извършената съдебно-почеркова експертиза, намиращо се на л. 269 до л. 279 по НОХД № 1133/2018 г. по описа на РС Пазарджик.

Пристъпи се към разпит на вещото лице .

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д.: - Поддържам заключението. Заключението ми е категорично, че почеркът отразен в текст и цифри на сн. 2,3 и 4 са изписани от лицето С. М.. Обратното се отнася и за текстовете и цифрите, показани на сн.5 - не са изписани от С. М..

СТРАНИТЕ /поотделно/:- Нямаме въпроси. Да се приеме заключението.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА заключението на съдебно-почерковата експертиза № 66/12.05.2020 г., изготвена от вещото лице М. Д. на ДП.

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение в размер на 20 лева за явяване на вещото лице в съдебно заседание, платими от бюджета в полза на ОД МВР Пазарджик.

СТРАНИТЕ /поотделно/ : Нямаме доказателствени искания.

Съдът намира, че следва да приобщи събраните на ДП писмени доказателства, затова и на основание 283 НПК съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА И ПРИЕМА доказателства по делото, както следва:

Том 1: извлечение от Търговския регистър, банково извлечение - л.42-43, превод на банково извлечение и движение по сметка - л.44-45, л.46, е-мейл кореспонденция с превод на български език - л.47-49, нотариална покана - л.50-56, незаверени копия на нареждане за валутен превод и статистическа форма - л.57-59, банкови извлечения - л.62-64, справка за съдимост за подсъдимия и за лицето С. М., незаверено копие на пълномощно - л.75, незаверени копия на нареждане за валутен превод - л.79-80, заверено копие на пълномощно - л.81-82, уведомително писмо от „Райфайзенбанк“ с приложени копия за нареждане за валутен превод, статистическа форма, искане за откритие на банкова сметка и спесимен – л.85-91, справка данни от Търговския регистър, касаещи дружеството „Д.“ ЕООД - л.92-96, е-мейл кореспонденция в заверени копия от частния обвинител и граждански ищец - л.103-120, приемо-предавателен протокол - л.121, уведомителни писма от „Райфайзенбанк“ - л.122-123, извлечение от движение по разплащателна сметка на свидетеля А. Е. с приемо-предавателни протоколи и нареждане за валутни превод - л.130-135, заверено копие на пълномощно на английски език, заверено копие на споразумение - л.152-154, оригинали на нареждане за валутен превод и статистическа форма л.155-161;

Том 2: уведомително писмо от „Райфайзенбанк“ с извлечение от движение по сметка на А. В. М. и приложение на справка по входящи и изходящи преводи – л.28-55, извлечение от регистър на банковите сметки и сейфове на ФЛ и ЮЛ - л.58, справки за собственост на МПС - л.63-65, справка от Държавен фонд „Земеделие“ и схеми за извършени плащания - л.69-92, справка от Общинска служба „Земеделие“ – Стамболийски с извлечение от регистър на земеделски земи, гори и земи в горски фонд - л.94-123, справка от Областна дирекция „Земеделие“ - Пловдив за регистрирана земеделска техника и поредно извлечение на регистър за земеделски земи, гори и земи от горски фонд - л.125-155, заверено копие на пълномощно - л.206-207 в превод на български език и на л.208 на английски език, заверено копие на пълномощно на български и английски език - л.209-212, декларация за семейно и материално положение и имотно състояние за подсъдимия, справка за съдимост за подсъдимия - л.213-215, характеристична справка за същия - л.218, справка за висящи ДП, касаещи подсъдимия - л.219, 3 бр.

удостоверения за раждане - л.226-228;

Том 3: съдържащ писма до и от ТЗ „Служба по вписванията гр.Пловдив със справки за подсъдимия, за „Аписцентър“ ЕООД, както и за лицата Венко М. и С. М. - общо 180 страници;

Том 4: съдържащ писма до и от ТЗ „Служба по вписванията гр.Пловдив със справка за „Д. ООД - общо 165 страници;

Том 5: съдържащ справка от ТЗ „Служба по вписванията гр.Пловдив за „Д. ООД - общо 183 страници;

Том 6: съдържащ справка от ТЗ „Служба по вписванията гр.Пловдив за „Д. ООД - общо 310 страници;

Том 7: съдържащ справка от ТЗ „Служба по вписванията гр.Пловдив за „Д. ООД - общо 199 страници;

Том 8: съдържащ справка от ТЗ „Служба по вписванията гр.Пловдив за „Д. ООД - общо 187 страници;

Том 9: съдържащ справка от ТЗ „Служба по вписванията гр.Пловдив за „Д. ООД - общо 196 страници;

Том 10: съдържащ справка от ТЗ „Служба по вписванията гр.Пловдив за „Д. ООД - общо 241 страници.

Съдът намира, че следва да приеме като писмени доказателства всички приети такива при първоначалното му разглеждане по НОХД № 1133/2018 г. по описа на РС Пазарджик, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА И ПРИЕМА като доказателства по делото приетите такива по НОХД № 1133/2018 г. по описа на РС Пазарджик, а именно:

3 броя извлечения от е-мейл кореспонденция между Р. Л. и лицето посочено с имената Т. М., на л.134-136 от делото на английски език и в превод на български език – стр. 163-175 и имейл на кореспонденция на л.176-195, както и справка за съдимост за подсъдимия на л.197 – 199, официално уведомително писмо от Райфайзенбанк изх.077060/26.09.2019г., с посочени две банкови сметки на л. 201-203, справка за висящи, приключени наказателни производства, изготвена от УИС на Прокуратурата на РБългария за подсъдимия – л. 235, официално уведомително писмо изх. №

14497/02.03.2020 г. за разкриване на банкови тайни с разпечатка отразяващи движението по сметката на гражданския ищец на л.252-262, официално уведомително писмо изх. № 38898/03.07.2020 г., с приложения извлечения от банковата сметка на А.Е. на л. 322-328, нотариален акт № 83, том II, рег. №2722, н.д. № 225/2009 г. на нотариус Л.Х., на л.432 и сл., пълномощно от А. П.-Е., с което упълномощава подсъдимия – л. 418-420, на английски език и в превод на български език, договор за заем от 08.06.2012 г. на английски и в превод на български език, на л.422 -424, договор за заем от 03.06.2011 г. на английски език и в превод на български език, на л. 425-427, извадка от оферти за продажба на недвижими имоти в района на с. М. – на л.428-430, преписка за смяна на статута на недвижим имот на л. 428 до л.430, доклад – неразделна част към протокол №12244384 от 09.08.2012 г., изготвен от Е.Ц. главен инспектор по приходите и Д. Н.а – инспектор по приходите в ТД НАП Пловдив на стр. 434-440, заявление от „Д.“ООД до Кмета на Община Елин Пелин – на л. 441, молба до директора на РИОСВ-София от 10.12.2015 г., ведно с преписка за смяна на статута на земеделска земя – на л. 442-461.

ПРИЛАГА по делото документи касаещи професионалната квалификация на вещото лице, а именно: официално уведомително писмо на директора на ОД на МВР – Пазарджик, с подробно описание в него на момента на назначаване в системата на МВР на ВЛ М. Д., с приложения формуляр на длъжностна характеристика за длъжността „разузнавач 4-та – 6-та степен“ в ОД на МВР, удостоверение от Национален институт по криминалистика /НИК/, приложения по НОХД № 1133/2018 г. на ПРС.

ПОДСЪДИМИЯТ: - Поддържам това, което съм казал пред Вас,но сега желая да дам кратки допълнителни обяснения. Поддържам това, което вече съм казал пред вас. Сега за последно ще кажа, че с Р. Л. поддържаме отношения от 2005 година. Имахме уговорка за закупуване на парцели и да инвестираме, той намираше купувачи в Австрия, ние намирахме земи в България. Реализирахме сделки, а печалбата деляхме. Това беше години и търговската ни практика беше такава - през моята фирма да ги купуваме инвестиционните имоти, той ми даваше пълномощно да оперирам със средства и аз изпълнявам поръчката, която ми е дал. В случая съм направил същото, както и предходните години. Имахме клиент „Сименс индъстри“,

която имаше интерес да закупи парцел в Елин Пелин, с Р. се бяхме уговорили и дадохме няколко предложения за терени, той се спря на този терен. Аз предприех действия за закупуване на самия имот. В тези години това, което направихме с Р. е, че в продължение на няколко години няколко стотин милиона евро влязоха като инвестиции в България, като сме участвали заедно, тъй като съм специалист в недвижимите имоти и сме правили оценка на недвижими имоти. Не е имало никакъв проблем - купували сме, продавали сме имоти и нещата вървяха много добре. Сега в момента практиката беше каквато ви казвам, отиваме, намираме парцел, сменяме статута на парцела и в тоя ред на мисли в този случай пак постъпих по същия начин, следвайки същата практика между мен и Р.. През 2012 г. закупихме парцела, аз продължих с мои средства, инвестирал съм достатъчно пари освен за закупуването на парцела и смяната на статута, което ми костваше допълнително пари. Недоумение буди факта, че в един момент Р. си поиска, след като видя че нещо със „Сименс индъстри“ се разсъхнаха работите, нямам представа защо, но ние бяхме предприели всичко, всичко беше в ход. В крайна сметка инвестиционната стойност на имота надвишава инвестиционната стойност няколко пъти от това, което сме вложили. Р. Л. не е загубил една стотинка, даже ще спечели. Много пъти искахме – аз и фирма „Д.“ - искахме среща с Р. Л., тези пари са минали през мен и са влезли във фирмата „Д.“, която е на съпругата ми и е едноличен собственик, чрез нея съм търсил контакт с Л. да си оправим търговските отношения. В самите разпити на свидетели и Л. казва, че е взимал пари от мен, разходи които съм плащал. Искахме да направим търговско споразумение и да си изчистим сметките. Свързвахме се с адвокатката на Р. и адвокатката му и този адвокат Т., който не дойде днес. От етична гледна точка той е бил прокурор във ВКП, връща делото от София в Пазарджик и Б. Т. има подпис, където той връща делото в Пазарджик с условие, че това дело е за установяване за злоупотреба с доверие, а в един момент от злоупотреба с доверие минава в дело за измама и поради тази причина той се отведе. Лично срещата беше с Б. Т. и адвоката на Л. в София с едно единствено условие да се споразумеем, колко пари съм дал, колко ми е струвало, с цел или той да придобие половината от имота или да се разберем. Аз не знам иска ли имота или не го иска. Срещата беше в кантората, посочена от адвокатката на Р. Л.. Взех съпругата ми с мен, нищо че беше болна тогава, но исках да присъства и да потвърди и да си изчистим

сметките. Самата среща протече в рамките на около 40 минути. Бяхме аз, съпругата ми и адв. П., Р. Л., две госпожи с вещно право се занимават. Адв. Т. не присъстваше. Самата среща непонятно за мен протече по необичаен начин. Ние искахме да се разберем като хора, толкова години работим с Р. Л., приятелски отношения сме имали, искахме да изчистим въпросите. Адвокатката се нахвърли с обиди срещу мен, наруши добрия тон и нищо не можахме да направим. Затова споделям тук с вас, защото неколкратно правя опити да се свържа с Р., но насреща няма кой да ми отговори по подобаващ начин. Той беше на срещата Р., но замълча, само слушахме за хонорарите на адвокатката. Парите на Р. Л. са преведени на моя сметка, а от моята сметка на сметката на фирма „Д.“. Това ни беше практиката в продължение на години и по този начин и с други фирми сме процедирали. Имал съм и други чуждестранни партньори и съм го правил по същия начин. Не съм имал проблеми досега. При големи инвестиционни сделки пак се обръщат към мен. Хората ми имат доверие и ми превеждат много по-големи суми. Това не е инцидент. Всичките имоти са закупуват на фирма „Д.“, предишните сделки - над 20-30 - за закупуване на имоти пак Р. Л. превежда на мен, фирмата купува имотите. Преди да прехвърля дружествените дялове от „Д.“ на баща си съм ги прехвърлил първо на съпругата ми. Причината да прехвърля дружествените дялове е това, че станах общински съветник от 2011 година станах такъв. От 2011 до 2019 година два мандата бях общински съветник. Не мога да кажа кога съм прехвърлил дружествените дялове в „Д.“ на баща си, дали преди или след като станах общински съветник. Предишните сделки с другите партньори и парите, които Р. остави в България са за инвестиция за закупуване на този имот. Ако беше казал „А.е, преведи ми парите по сметка“ щях да ги превода. В същото време той получаваеше пари кеш в моя офис в София. Р. Л. знаеше, че парите ще бъдат изтеглени от мен, защото уговорката беше, че парите са за инвестицията. Предупредих го, той знаеше, по телефона го уведомих. За другите имоти също имам договори за заем. Л. знаеше за договорите за заем, които сключих със себе си от негово име. Тези договори ми бяха необходими, за да съм изряден пред данъчните и пред БНБ, във връзка със задълженията ми за деклариране и Л. знаеше.

На въпрос на адв. П. дали знае за кореспонденция между Р. Л. и съпругата му подсъдимият отговори, че не може да отговаря от името на неговата съпруга.

ПОДСЪДИМИЯТ: Отказвам да давам повече обяснения защото това са факти по делото, които вече са изяснени.

На въпрос на адв. П. дали гражданският ищец Р. Л. му е изпращал сметка подсъдимият отговори, че Л. не му е изпращал сметка, по която да му преведе парите.

ВЪПРОС НА АДВ. П. КЪМ ПОДСЪДИМИЯ: След като предходния състав на РС и състава на ОС ви покани да преведете парите по специална сметка на съда, Вие защо не сторихте това?

ПОДСЪДИМИЯТ: Става въпрос за чисто търговски отношения между мен и Р., натрупани са наши лични отношения между нас, става въпрос за пари, които съм му дал, има пари които е взел на ръка, съответно пари, които съм плащал за смяна на статута, той не е изгубил от инвестиционната сделка, напротив, ще спечели, той да каже дали иска да вземе половината имот – тези пари които са в момента в „Д.“ съответно фирмата е направила редица действия по смяна на статута, които също струват пари. Фирма „Д.“ разполага с достатъчно средства, които във всеки един момент, след като имаме търговско споразумение може да се преведе сумата , но не е тази сумата , защото има извършени разходи. Около 30 % от сумата са ДТ, които са платени и аз трябва да си ги удържа, а има и суми които съм дал на ръка на Р.. Толкова години си работим и имаме търговски отношения, сега едва ли не съм измамник. 8 лв. е ДТ за кв. м. Парите са дадени от фирма „Д.“, всичките разходи е извършила фирма „Д.“ с пари на заем. Р. като приятел идва и ми казва дай 30-40 хил. евро и му давам, има да ми връща 50-60 хил. евро, които ги е взел. Има едни пари които А. държеше да ги занесе на ръка. В моя офис Р. и Е. взеха по 50 000 евро на ръка. Разликата в парите мога да преведа, но трябва да се приспаднат разходите, които съм направил. Няма да давам повече обяснения.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам други доказателствени искания. Да се приключи делото.

АДВ.П.: Нямам други доказателствени искания. Да се приключи делото.

АДВ.К.: Нямам други доказателствени искания. Да се приключи делото.

АДВ. Х.: Нямам други доказателствени искания. Да се приключи делото.

ПОДСЪДИМИЯТ : - Нямам други доказателствени искания. Да се приключи делото.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ ЗА ПРИКЛЮЧЕНО.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНАТА ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема госпожо съдия и съдебни заседатели, поддържам обвинението срещу подсъдимия М. така, както е повдигнато. Същото е доказано по несъмнен и категоричен начин. След проведеното съдебно следствие, както от събраните писмени и гласни доказателства, така и от заключенията на експертизата считам за установено следното: пострадалият Р. Л. живеел в Австрия и на неустановена дата на изложение на недвижими имоти в гр. Мюнхен се запознал с подсъдимия и съпругата му. Те му предложили да направи инвестиции в България и пострадалият се съгласил. Подсъдимият и съпругата му се занимавали с оценки на офиси и ги предоставяли на клиенти на пострадалия Л.. През 2007 г. пострадалият бил посъветван да закупи земя в България, заедно със свидетеля А. П. Е. и С.Ш. с цел закупуване на земята. Пострадалият регистрирал българско търговско дружество „Модеста Пропърти“, в което били съакционери. Тримата упълномощили подсъдимия с пълномощни да изкупува земя в полза на дружеството, като по този начин подсъдимият закупил няколко имота, финансирани от дружеството. Сменен бил статута на земята и била продадена през 2009 година. От Л. и двамата съакционери била реализирана печалбата, като печалбата от сделката Р. Л. вложил в банковата си сметка в Райфайзенбанк. Пострадалият Л. на 28.05.2009 година упълномощил подсъдимия с нотариално заверено пълномощно от нотариус в гр. Виена да оперира с банковата му сметка в Райфайзенбанк. Това пълномощно било подписано от пострадалия с цел закупуване на земи. След сделката пострадалият бил убеден от С. М. да ги остави в банковата си сметка, а не да ги тегли, тъй като тя може да му осигури висок лихвен процент и пострадалият се съгласил. През 2011 г. М. убедила Л. да вложи още пари в сметката си, тъй като щял да получи висок лихвен процент и той прехвърлил още 126 хиляди евро и станала сметката му 312 хил. евро. В клон на Райфайзенбанк в София на 03.06.2011 г. подсъдимият изтеглил от банковата

сметка на пострадалия 191 хиляди евро, а през 08.06.2012 г. в клон на банката в Пазарджик изтеглил сумата от 126 800 евро. И в двата случая се легитимирал с нотариално завереното пълномощно от 2009 година независимо, че целта на упълномощаването е била закупуване на земя по общата инвестиция. Парите били прехвърлени от личната сметка на Л. в личната сметка на подсъдимия. Като основание за преводите посочил договор за заем и след като парите били наредени в личната му сметка той ги прехвърлил в „Д.“ ООД, в което той и съпругата му били съдружници. През есента на 2011 година Л. поискал извлечение от сметката си от С. М., като тя му обяснявала, че банката не може да му изпрати извлечение от нея. От приетите банкови документи е видно, че тя не е можела да извърши такава проверка. Л. продължил да настоява да получи извлечение от банковата си сметка и тя му изпратила банково извлечение, в което обаче лихвата била написана на ръка – трябвало да има 329 хиляди евро. След като получил извлечението се усъмнил в неговата истинност и започнал да се съмнява, че има нещо нередно. На 09.07.2013 година пострадалият пристигнал в България, подсъдимият и съпругата му го посрещнали на летището, отишли в заведение и подсъдимият казал, че е изтеглил парите от сметката на Л.. Подсъдимият обяснил, че е закупил с усвоените пари земя, която смятал да препродаде, обещал да върне парите, като подписал и саморъчно споразумение в този смисъл. Л. се прибрал в Австрия и чрез служители на Райфайзенбанк получил истинско банково извлечение и видял, че парите му са изтеглени на 03.06.2011 г. и на 08.06.2012г. Получил няколко имейла от М., в които се изтъкват различни причини за връщане на парите, които не са били възстановени и до днес. По отношение на доказателствата обвинението се доказва както от показанията на пострадалия, които останаха непроменени на няколко инстанции, така и от показанията на свидетеля А. Е. и С.Ш., частично от обясненията на подсъдимия който не отрича изтеглянето на парите. Моля да имате предвид и експертизата подписите са положени от подсъдимия, както и от писмените доказателства, саморъчно споразумение за връщане на парите, заключение на днес приетата почеркова експертиза, като е видно че лихвите на ръка са изписвани от С. М.. Обясненията на подсъдимия в голямата си част са израз на защитна позиция, като в тази си част обясненията му са нелогични, поради което считам, че не следва да ги цените – имам предвид следните обяснения: На първо място имотите са

закупени на името на „Д.“ООД, като при предходните сделки са закупувани на „Модеста пропърти“, няма сключен договор за заем, такъв е представен едва в края на първото разглеждане на делото и е съставен за нуждите на наказателното производство, пострадалият не е запознат с него, не го е подписвал, а при предявяване на договорите в съдебно заседание на 19.09.2022 г. пострадалият заяви, че не е виждал тези договори, не е бил запознат с тях, не е упълномощавал подсъдимия да преговаря сам със себе си. Не се изясни защо лихвата е дописвана на ръка от съпругата на пострадалия, ако целта е парите да си останат в сметката с цел поредно инвестиционно намерение. Подсъдимият твърди, че целта на парите е такава, но на изричен въпрос защо е подписал споразумението, тъй като целта на изтегляне на парите е била друга – каза че е подписал под натиск, но в следващите си обяснения казва че натискът е бил доста след подписване на споразумението. Не става ясно защо в банковите извлечения, освен в двата банкови превода, основанието е договор за заем, след като казва, че това е дългогодишна практика. Противоречиви са показанията за посочените 50-60 хил. евро предадени в офис в София – първоначално били лични средства, които да бъдат предадени на Е., след това заяви, че това са пари лични на Е. , които пострадалият бил задържал за себе си. С оглед на тези противоречия намирам, че в тези си части обясненията на подсъдимия не следва да бъдат ценени, а на моменти са взаимно изключващи се. Моля да признаете подсъдимия за виновен, считам, че извършеното от него деяние изпълва състава на чл. 206 НК, тъй като изпълнителното деяние се осъществява чрез акт на противозаконно разпореждане с парични средства - собственост на пострадалия и е извършено въз основа на даденото му пълномощно – с едно правно действие, насочено към отнемане на парите и разпореждане за собствена сметка. Съдебната практика е, че държането може да бъде осъществявано от друг обект или субект, а не от собственика – това са негови пари, които се държат от банката. Считам, че няма спор по правната квалификация на обвинението. Моля да бъде признат за виновен по чл. 206, ал.3 НК. Той е неосъждан към момента на извършване на деянието, но няма спор личност с висока степен на обществена опасност, като отегчаващо отговорността обстоятелство - касае се за две деяния, големи са размерите. Моля да му възложите разноските за вещи лица и преводач, а мярката за неотклонение да бъде потвърдена.

АДВ. П.: Уважаема г-жо съдия и съдебни заседатели, моля да признаете за виновен подсъдимия по повдигнато му обвинение, което се доказва от събраните в хода на съдебното следствие доказателства. Дадените от доверителя ми показания са основен източник на доказателства, но те се потвърждават от показанията на свидетелите Е., С.Ш., както и от събраните по делото писмени доказателства. Моля да съобразите двете нареждания и статистически форми приложени в том II на ДП, банковите извлечения, събрани в хода на ДП и на съдебното следствие. Моля да съобразите електронните съобщения, които са изпращани по имейл между моя доверител и съпругата на подсъдимия, моля да съобразите и споразумението от 09.07.2013 година. Моля да съобразите и представеното по делото движение по сметка, което беше предмет на приетата графическа експертиза с ръкописно дописвания на данни от Т. М., както и изготвените графически експертизи, потвърждаващи подписването на документите в банката. Ще взема становище, тъй като прокурорът беше много изчерпателен само по едни въпроси, които бяха предмет на дебата, както пред първия състав, така и пред въззивния съд. Моля да съобразите че е правилна правната квалификация която е във внесения ОА, тъй като е трайна практиката на съда, че е налице обсебване всякога когато едно лице получи на някакво правно основание чуждо движимо имущество, вкл. и парични средства, когато това лице владее или пази това имущество или му е поверено на някакво правно основание, но извърши неправомерен акт в свой или чужд личен интерес, като по този начин манифестира недвусмислено промяна на отношението на имуществото като към свое. Това е пълното определение на ВКС, налице е състава на престъплението обсебване по чл. 206, ал. 3 от НК, тъй като с пълномощното от 2009 година М. е извършил противозаконно отклоняване на сумите от сметките на доверителя ми своя полза. Моля да съобразите практиката на съда няколко решения на съда в посока, че е вярна квалификацията на прокурора – при обсебването пряко се посяга при собствеността на движима вещ докато при престъплението на чл. 217 НК се създават ограничения или тежести за чуждото имущество без да се касае конкретно за определена движима вещ или определена недвижимост от която могат да последват щети в патримониума на собственика. Моля да съобразите в тази връзка Р№304 по н.д.№ 244 /2008 на ВКС, Р№ 144/28.08.2017 година НД 424/2017 на ВКС,

Р№296 по НД № 868 на ВКС III НО, Р462/12.12.2014 г. по НД № 1459/2014 на ВКС, Р№ 88/06. 02. 2012 по НД № 3161/2011 г. на ВКС, Р№395/2008 г по НД № 345/2008 г ПНО ВКС и много други ,за да не отегчавам съда. Ще взема становище по въпроса за субективната страна на престъплението по причина, че тя беше основание Окръжният съд да върне делото поради неприемане на мотивите на първа инстанция. Изложеното в обясненията на подсъдимия изцяло представлява защитна версия която цели избягване на наказателна отговорност. Тази защитна версия се опровергава от кореспонденцията между М. и Л. – водена след изтеглянето на парите на Л., в сметката му вече е нямало пари. Подвеждащата информация е че има проверки от данъчните, запориране на сметките ми, дописването на лихвите в представените от нея банкови извлечения. Видно от тях, които пиехте доколкото си спомням л.326-328 от съдебното дело доказват, че още през декември 2010 година М. е изтеглил от сметката на Е. 100 00 евро, които е превел по собствената си сметка с договор за заем а впоследствие възстановил на този свидетел 70 000 евро от тях, а след това той е изтеглил инкриминираните суми по настоящото дело. От субективна страна подсъдимият е имал представа за всички обективни елементи от състава на деянието, защото е съзнавал че на правно основание, със нотариално заверено пълномощно е владееел, имал е достъп до парите на Л., употребил го е пълномощното и е създал и доказателства – договорите за заем, за да докаже привидно някакво основание за изтегляне парите на доверителя ми. Предметът на престъплението надхвърля многократно не това, което е по правната квалификация – критерия големи размери, а критерия особено големи размери. Моля да съобразите, че деянието е извършено и при условията на продължавано престъпление, не се касае за единичен акт, а в случая е извършено престъпление с големи суми на моя доверител. Престъплението обсебване в случая, по силата на пълномощно е извършил двукратно в условията на продължавано престъпление акт на имуществено разпореждане неправомерно и в свой интерес. Моля , пак се връщам на разграничението, че при обсебването пряко се посяга на собствеността на движима вещ, за разлика от чл. 217 НК, където няма такова пряко посегателство. По отношение на размера на наказанието, моля да имате предвид, че изключително е висока степента на обществена опасност на дееца и на деянието, като отегчаващи отговорността обстоятелства моля да приемете, че за извършване на престъплението пред

съда бяха представени документи с невярно съдържание – договорите за заем и бяха представени пред вас, за да отклонят наказателната отговорност представените в хода на производството пред предишен състав договори за заем, не са представени пред банката, защото ако бяха представени там щяха да бъдат представени досието при двете тегления. Забавянето на производството и отлагането на дела е ставало само и единствено по причина на подсъдимия и неговите защитници. Доколкото има забавяния на производството то се дължи и на процесуалното поведение на защитниците практиката на ЕСПЧ и не може да се отчита в полза на подсъдимия, когато той е способствал за забавяне на производството. Отегчаващо е и моля да отчетете факта, че всяко едно от деянията многократно надвишава признака особено големи размери, но в практика на съда, тогава когато не са налице доказателства за особено апричинената вреда тогава когато не са налице доказателства за особено тежък случай има значение при определяне размера на наказанието. Моля като отегчаващо обстоятелство да съобразите користната цел при извършване на деянията, извършените множество сделки с присвоените пари, като очевидно при тези сделки е прикрит произхода на средствата, в протокола за предявяване на разследването съм изложила подробни съображения, за да не Ви отегчавам сега. Липсва всякаква критичност към извършеното, което също е отегчаващо обстоятелство. Моля, доколкото днес М. отново даде обяснения, а те могат да бъдат приети като доказателство моля да имате предвид че тези обяснения се опровергават от другите събрани доказателства. Очевидно е, че извършеното престъпление е планирано и впоследствие са правени опити да бъде прикрито, за да бъде максимално късно видяно от моя доверител. Подсъдимият се опита да създаде и нови доказателства, за да твърди гражданско–правни отношения, на пътят на парите доказва умишленото им присвояване. Той първо превежда парите на себе си, после на „Д.“ и с тези пари „Д.“ купува множество имоти. На зададен от мен въпрос днес - Кое е вярно тези пари са дадени в заем на М. подсъдимият отново не отговори. Моля да съобразите, че след като доверителят ми узнава, че са присвоени сумите М. престава да бъде съдружник в „Д.“. Ако решите да извършите проверка на достоверността на неговите обяснения аз съм си направила труда да направя справка в Търговския регистър и тя доказва, че не е престава да бъде съдружник в „Д.“, а тази справка доказва, че на 09.08.2013 година М. е прехвърлил

дяловете си на своя баща и това е вписването в ТР, един месец, след като е подписал споразумението на 06.07.2013 г., т.е. М. към онзи момент, за да няма никаква възможност моя доверител да възстанови причинената му щета не е и съдружник в „Д.“, а в имущество на „Д.“ са трансформирани отнетите от моя доверител суми. При преценката ви на субективната страна, в контекста на решението на ПОС, с което беше върнато дело за умисъла се съди от поведението на дееца, а в случая фактологически е следното: на 03.06.2011г. тегли първите 191 хиляди евро, превежда ги на себе си, а после на себе си и „Д.“ започва да купува имоти, които съм ги гледала в ДП и на пръв поглед може да изглежда че нямат отношение но ако видите датите че след изтегляне на парите на моя доверител почва едно голямо купуване на имоти за „Д.“. Ако има намерение за връщане на тази сума, за М. не е съществувала никаква пречка за това. Така е и със втората сума – и пак ако е имал намерение подсъдимият да възстанови сумите не е имал никаква пречка да направи това, дори да е частично. Ако беше възстановил макар и 1 евроцент може да има някакво съмнение за това, което той твърди, че той бил искал, но нещо се случвало с цените на имотите и това все му пречело. Факт е, че до ден днешен нищо не е възстановено. Ако след като доверителят ми е поискал превод на пари за образование на сина си, касае се за едни 4000 евро, едва тогава започна и заблуждаващата кореспонденция със М. – невярната информация, че били извършвани проверки от данъчни, че няма право да получава информация ма сметките си, за ново пълномощно. Моля да съобразите, че съобщението на Л., касаещо таксите на сина му е изпратено на 08.03.2013 г., а на 14.03.2013 г. М. започва да изпраща имейлите, според които са необходими нови пълномощни, че се извършва проверка от данъчните. Моля да съобразите че на 09 юли е подписано споразумение, с което М. обещава да върне парите и много скоро след това обещание е направена и промяната в „Д.“, според която лицето взело парите и превело на „Д.“ няма нищо общо с „Д.“. Моля да приемете, че доказателствата установяват, че М. декларитивно твърди, че има намерение нещо да възстановява, че отношенията са гражданско-правни, но всички негови и на съпругата му действия доказват обратното. Считам, че по това дело трябваше да има и друг обвиняем, но пред вас има достатъчно убедителни доказателства за това, че всички действия на М. са насочени към това да представи извършеното от него престъпление, защото не е гражданско

правоотношение да изтеглиш чужди пари, а наказателно правоотношение – нарича се престъпление, затова всички действия са били насочени вече да не е съдружник в „Д.“ и да създава илюзия, че иска да възстанови парите, но му пречат разни неща, пречат му адвокатите, включително и мен посочи. Моля Ви, с оглед на всичко казано да признаете за виновен подсъдимия, да му наложите наказание над минимума, тъй като не е налице изключително смекчаващо отговорността обстоятелство и моля да определите наказание над минимума, да бъде изтърпяно ефективно, тъй като считам, че единственият начин да се изпълни генералната и специалната превенция е именно ефективното наказание. Моля също така да наложите наказание конфискация, да уважите предявения граждански иск.

АДВ.К.: Уважаема Госпожо председател и съдебни заседатели, не защото е кой знае от какво значение, но ще започна първо с нашата защита на нас самите. Нито едно от заседанията не е отлагано безпричинно. Имаше по моя вина отлагане два пъти и то за присъствие първият път във ВКС , а вторият път в ОС Пловдив. Да се пледира и да се хвърля вина, че адвокатите ставали причина за отлагане на делото и затова, сигурно на колежката това ѝ е първото дело, защото процесът се отлага по вина на другите адвокати. Но сега по същество. Моля да приемете, че обвинението, нито от държавното и частното е доказано по несъмнен и безспорен начин. Предвид това аз моля да не възприемате, че вмененото престъпление на нашия подзащитен е доказано и на това основание да го признаете за виновен. Наистина при предходното разглеждане на делото и сега пред Вас следва да се постави въпроса относно съставомерността на деянието, дали изпълнителното деяние като обективен елемент на престъплението по чл. 206, ал.3 вр. с ал.1 НК е осъществено от нашия подзащитен и дали то има елементите на този престъпен състав. Обвинението е за това, че нашият подзащитен бил обсебен предоставените му от Л. парични средства , намиращи се в Райфайзенбанк. Считам, че в случая парите като заместими вещи не могат да бъдат предмет на престъплението обсебване – не защото това го навеждам, а защото това е установено от практиката на ВКС. Повече от убеден съм, че Вие сте се запознали с цитираните и анализирани решения пир първото разглеждане на делото, но с оглед новото протичане на процеса съм длъжен отново да анализирам тези цитирани от мен съдебни решения, за да се опитам да ви убедя в този мой

извод, че обвинението не е доказано по безспорен и несъмнен начин. Още в 2007 година по Р №345/11.04.2007 г. на ВКС по НД №881/2006 г. на ИНО с докладчик Р.Н. /цитира/ В него подробно обсъжда и анализира могат ли парите да бъдат предмет на престъпление по чл. 206 НК. Ще се възползвам от този анализ на ВКС и съпоставянето на това присвоително престъпление с едно друго – по чл. 201 от НК. Тъй като в основите на мотивите на ВКС е това съпоставяне. ВКС е направил сравнителен анализ на изпълнителното деяние по чл. 201 и по чл. 206 НК. По чл. 206, ал.1 от НК / цитира/ и по чл. 201НК / цитира/. Възползвам се от съображенията на ВКС, който казва, че след като законодателят не е предвидил че парите или други ценности могат да бъдат обект на обсебване, то парите не могат да бъдат годен предмет на доказване по чл. 206, ал. 1 от НК. В тази насока има и други решения на ВКС Р№249/08. 06. 2015 г. на ВКС по НД № 548 на ИНО, което е отменило осъдителна присъда, за да бъде върнато делото за ново разглеждане за да се подложи на обсъждане дали парите са годен обект за обсебване. Това обстоятелство не е стояло на вниманието на предходните съдебни инстанции и ВКС го е отменил с оглед на това. Р№ 218/22.05.2015 г. е в тази насока по НД № 486/2015 г. на ИНО и последното Р№ 244/08.11.2017 г. по НД№ 916/217 г. на ИНО – като това решение обхваща и умишъла на престъплението обсебване и е много близко с настоящия казус. Съзнавам, че съществува и друга практика в тази насока – Р№456/04.01.2010 г. по НД № 493/2009 г на ИНО, в което този съдебен състав стига до извода и приема, че парите могат да бъдат предмет на обсебване, като тук на първо място ВКС се позовава на две много стари решения на Р№ 328 на ИНО от 1935 година относно елементите на изпълнителното деяние, относно предмета на престъплението като елемент на изпълнителното деяние, като ви насочвам, че разпоредбата, по която се отнася това решение е дословно с разп. на чл. 206 НК и разликата е само в наказанието, относно обективните и субективните елементи няма разлика. Р№ 154 на ИНО на ВКС от 1936 година, като това решение касае повече умишъла. Ще си позволя да кажа, е ВКС като се е позовал на тези решения за да обоснове елементите на състава некоректно е тълкувал посочените нарушения. Тъй като ги притежавам ще ви насоча вниманието, даже мога да ви ги дам в копие при вашето обсъждане Какво гласи Р№ 328/35 г. относно това дали парите могат да бъдат елемент или не на обсебването / Цитира/. Законодателят в настоящия НК е направил разлика на предмета на

престъплението в чл.201 и чл.206 НК. Затова в чл.201 НК към който препраща ВКС в анализа законодателят е извадил парите от обсега да бъде предмет на това престъпление. Тук ВКС малко едностранно е тълкувал. Разликата в изпълнителното деяние на двата текста. Р№154/1936 година. Тези решения са публикувани в Сборник Наказателни закони според ТЗ На ВКС от 1935 до 1946 година, част III, издадени през 1946 година и тези решения са на стр.10, т. 16, а другото решение е на стр.19, под № 30 в същия сборник. В разп. на Р № 354 тогавашният ВКС е казал , но дали това е направено ще анализирам по-късно, защото в същия сборник под № 26 в Р№684/1935 г. на ПНО /цитира/. Волно или неволно ВС при соченето на практиката от 1935 година не е анализирал това решение относно умисъла. Моля при обсъждането на елементите да имате предвид тези решения. Мога да ви ги предоставя, както мога да ви представя и сборника. Първото възражение относно липсата на пълно доказване на елементите на състава е относно изпълнителното деяние и предмета на изпълнителното деяние. В пледоариите си колегите много на бърза ръка подминаха съдържанието на основният документ, основното доказателство, в делото, което дава право и възможност на подзащитния ми да оперира с процесните пари, а то е от съществено значение. Прокурорът трябва да отразява и онези доказателства, които са в полза на подсъдимия. В Пълномощното от 28.05.2009 г. /цитира т.1 от същото/. Не е поставено никакво условие дали са предшествващи или бъдещи инвестиционни проекти – няма нищо конкретно, всичко е „да тегли суми без ограничение“ – това означава, че подзащитният ми е имал право да тегли, каквото е и направил, без да представя доказателства за основанието за което ги тегли, защото е имал генералното становище на Л.. Изтеглил е парите на два пъти, като е направил въз основа на тези договори за заем, които бяха представени и те са представени не с оглед неговото оневиняване, а заради това при тегленото на парите с пълномощното от името на Л. и прехвърлянето им в банка по сметка на подзащитния ми той е следвало да посочи правно основание и е посочил договорите за заем – това е основанието. Той е изтеглил тези пари и след това ги е прехвърлил в сметката на „Д.“, тъй като той като физическо лице е оправомощен, не е оправомощен като съдружник на „Д.“ или на друго основание. Затова имам двустепенно опериране с тези пари по банкови сметки. Не отговаря на действителността, че нашият подзащитен е изтеглил

процесните пари без правно основание. Той е имал правно основание, което не е било ограничено в основание, в размер, в каквото и ще да е да оперира с тях. Няма никакво ограничение. Относно това дали да се кредитират обясненията на подзащитния ми – моля да направите това в пълен обем. Позната ни е практиката на съда, че обясненията имат двояк характер – могат да бъдат източник на информация, но и форма на самозащита, но в случая е повече от доказано, че те са източник на информация, а не форма на самозащита. Самите доказателства, които съществуват, наред с обясненията му, взрете се в обясненията на свидетеля Л. на 10.12.2020 г., които бяха приобщени към настоящото дело /цитира/. Той твърди това, защото с такава информация разполага, но този лаконичен стил се сезира всичко онова, което подзащитния обясни това, че парите Л. е оставил сметката си не по друга причина ,за да развива бизнес, за разлика от другите двама, които не са искали да развиват бизнес и са поискали да им бъдат преведени по сметката. М. е направил точно това. Имало е уговорка за закупуване на множество малки имоти, окрупвянатео им, промяна на статута и тогава д а бъдат прехвърлени на фирмата Сименс. След това нещата са се развили в друга насока, които не могат да бъдат вменени във вина на подзащитния. Действията са били продиктувани въз основа на пълномощното и договореността. Откъде свидетелят Е. ще има тази информация, че имат такова желание за бизнес, че са се опитали да го изпълнят, но не се е получило. Той е поддържал отношения само с Л.. Откъде, ако не от Л. ще получи тази информация. В тази насока не бяха опровергани твърденията на подзащитния ми. Ако не беше това изявление на този свидетел Е. нещата можеха да се тълкуват двояко – тогава нямаше да имам смелост да пледирам че твърденията следва да бъдат възприети като обективни и пълни, ако не бяха подкрепени от това изявление на Е.. От обвинението не беше доказано по безспорен и несъмнен начин и субективния елемент. Вярно е, че в обвинителните пледоарии на обвинението се цитираха елементи на престъплението обсебване и че това било съзнавано от подзащитния и е искал последиците, но дали е така, като го съпоставим с наличното пълномощно. В тази насока моля да имате предвид тълкувателното решение относно същността на пълномощното Съгласно чл. 36 от ЗЗД в Това ТР ВС е отчел, че волята на упълномощителя може и следва да се извежда от буквалния текст на упълномощаването, а Вие видяхме какъв е буквалния текст на

упълномощаването. Този текст на упълномощаването сочи за липса на субективния елемент, защото е действал със съзнанието че извършва деянието, с оглед даденото му пълномощно. Моля да имате предвид Р№244/08.11.2017г. относно умисъла, но кое е същественото в него? Същественото е на стр. 2 втори абзац /цитира/. Това решение на ВС е по повод касационен протест на СГП срещу оправдателната присъда, заради липса на субективен елемент. Това го имаме и в настоящия казус, делата са сходни и сходни са проблемите, както относно обективната страна, така и относно субективната. Считам, че обвинението по чл. 206 от НК не е доказано нито от обективна, нито от субективна страна. По отношение на анализиране на разп. на чл. 217 НК – тук алтернативно бих казал, без да се отказвам от досегашните ми съждения, че може да се говори дали е налице деяние по чл.217, ал.4 НК. Вярно е, че ВС има трайна практика за разликата между чл. 217 от НК и чл.206 от НК, но моля да не възприемате решенията, цитирани от повереника, които не са относими към настоящия казус. Ще се позова на решение на КС № 1/27.01.2005 г. по КД № 8/2004г. - относно именно разликата между чл. 206 и чл.217 НК. КС в т.18 от съображенията си е посочил /цитира/. КС по отношение на елементите на чл. 206 НК казва, че обсебването това са вещите, които са в държане или владение на определено лице и то извърши акт на разпореждане като израз на промяната на своето отношение към този предмет на престъплението. В настоящия казус той нито владее, нито държи, тъй като има възможност само да се разпорежда и това разпореждане може да се квалифицира вече като злоупотреба с доверието по чл. 217, ал.4 НК /Цитира/. Ако може да се възприеме, че изтеглянето и невъзстановяването макар и с умисъл, че се действа по указание на упълномощителя, ако може да се възприеме че са причинени значителни невъзстановени щети, то тогава да е налице злоупотреба с доверие. То и присвояването и обсебването също е причиняване на щета. С оглед на всичко това казано моля с Вашия съдебен акт нашия подзащитен за невиновен като го оправдаете. По тези съображения моля за вашия съдебен акт. Моля да бъде освободен от съдебната зала, тъй като съм ангажиран по друго дело в РС Панагюрище.

СТРАНИТЕ / поотделно/: Не възразяваме.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСОВОЖДАВА адв. К. от участие в заседанието, поради служебната му ангажираност.

АДВ. Х.: - Уважаема г-жо съдия и съдебни заседатели ще започна така - ние търсим в настоящия казус простата истина, но като че ли с усилия трябва да я доведем до нас по начина, по който държавното и частното обвинение интерпретира доказателствата и доказателствените средства, с което пречи на логиката и обективната истина. Ще припомня една мисъл, принадлежаща на мъдреца Блез Паскал, който казва че не само самата истина дава увереност, но и самото нейно търсене дава покой. Още в далечната 1976 пленумът на ВКС издава едно постановление, в което казва, че съдебният акт трябва да е правилен, законосъобразен и убедителен, необходимо е и трябва да дава отговор на всички изисквания на съда. Не се съмнявам, че ще изпълните повелята на това постановление. Настоящият казус е пронизан от ред значими въпроси, обективният отговор на които ще се реши съдбата и участието на М. – извършил ли е престъпление по чл. 206, ал.3 вр. с ал.1 НК, доказано ли е обвинението по категоричен начин? Има и още нещо, че изводът за вина и наказателна отговорност може да се основава само на категорични доказателства, които да правят съжденията на съда единствено възможни и да изключват каквито и да е противни констатации. Има и още нещо липсата на достоверни доказателства, които да доказват по несъмнен начин, не могат да бъдат запълвани с предположения. При първото разглеждане на делото съставът на съда прояви в достатъчна степен инициативност да установи обективната истина, вашият подход не се различава от този на съдията Бишуров, а именно стремежът да установите истината. Ако не се стигна до край при първото дело при установяване на истината причината е една превратното тълкуване на доказателствата. Ще се позовавам на касационната практика в Р № 612/21.01.2002 г на ПНО на ВКС с пределна яснота е казано / цитира/. Тук се твърди, че не следва да се дава вяра на обясненията на подсъдимия, защото те били форма на лична защита. Ще ви припомня – преди промяната на настоящия НПК законодателят беше изброил онези гласни доказателствени средства посредством които се дири обективната истина – там беше поставил обясненията на подсъдимия на първо място, защото деянието като конкретно никой не може да знае по –

добре от подсъдимия деянието. Моля да имате предвид Р №491/09.11.2011 г на ИНО и обясненията на подсъдия имат едновременно защитна и доказателствена стойност, която не позволява достоверността им да се изключва априори, още повече когато са налице и други доказателства в тяхна подкрепа. И в хода на ДП и при първото разглеждане на делото и пред Вас, уважаеми съдии, М. е категоричен, че нито за миг не е действал с умисъл или намерение да обсеби сумите, принадлежащи на Л. и именно за това достоверността на доказателствата се проверява чрез съпоставката и цялостното им изследване и едно брилянтно Р № 852/ 10.01.2005 г. на ВКС /цитира/ Ще добавя и още нещо законодателят не допуска присъдата да се позовава на недоказани обвинения. Посредством ОА и при първото разглеждане на делото е прието, че М. противозаконно е присвоил от сметката на Л. сумата от 317 800 евро, които е владееел и пазел по силата на нотариално заверено пълномощно в Австрия за посоченото в ОА време. Л. е делегирал права на М., позволявал му е да открие и оперира всякакви банкови сметки, да тегли суми, да нарежда банкови плащания /цитира пълномощното / М. и Л. са регистрирали дружество „Модеста Пропърти“, с цел покупко-продажба на недвижими имоти. Първоначално е имало хармония , Л. печели немалко пари на територията на РБългария. Какво е пълномощното издадено от Л. на М.? То е един юридически факт, който има за съществена част волеизявлението на Л. и именно заради това поражда гражданско-правни действия, определени от волеизявлението на английски гражданин. Обосновава един категоричен извод, че не е налице обсебване и вместо преднамерени юридически разсъждения ще цитирам няколко решения, които Р№№ 343/24.10.2014 г. на ИНО / цитира/. Основанието определя точно какви действия може да извърши деецът с поверената вещ – дали връща или разпореждането по определен начин ограничава нейното упражняване като фактическа власт или противозаконно разпореждане с нея. Р№ 664/04.07.2006 г. /цитира / отказът да бъде върната владяната вещ на този, който претендира да е неин собственик не съдържа признаците на противозаконно присвояване и какво да кажем за Р №150 /24.02.2003 г. на ИНО, което имплицитно е свързано с нашия казус – паричната сума предадена от заемодателя на заемателя не може да предмет на обсебване от страна на последния, независимо дали по силата на някакви гражданско правни отношения дължи. В Решението си ВКС разсъждава /цитира/. Това не

е само касационна практика. Нека да се обърнем към доктрината на проф. И. Ненов – в учебника, в която интерпретира тезата за обсебването /цитира/. Нито за миг М. не е твърдял, че дължи пари на Л.. Само, че има един съществен момент парите, за които се твърди, че са обсебени са вложени в покупката на недвижими имоти в Елинпелинска община. И до днес този имот съществува и до днес твърди, че той иска да си уреди отношенията с Л. като му предлага или да вземе имотите или да му се върнат парите– Л. иска и и пари, и имот, което недопустимо. Аз Ви моля, посредством съдебния акт, който ще постановите да признаете подзащитния ми за невинен и да го оправдаете . В Монографията „Пострадалият като обвинител в наказателния процес“ на проф. Константин Кочев казва, че в едни случаи потърпевшият има интерес и иска да се разкрие обективната истина, а в други не иска и волно или неволно пречи да се разкрие истината. Вие можете ли да дадете вяра на Л. в едно изказване „Ако М. ме беше попитал дали искам този имот в Елин Пелин, нямаше да се съглася“, но това е в разрез с пълномощното и то казва съвсем друго. Неговите показания трябва да бъдат подложени на изключително подробен и задълбочен анализ . Казал го е ВС в едно Р№886/28.12.1990 г на ИНО / цитира/. Особеното положение на пострадалия в процеса може да го направи необективен, недобросъвестен и тенденциозен. Този казус има необикновена съдба. Защо ? Достатъчно е да се разгърне том I от ДП, за да се констатира обстоятелства за наличие несъставомерност на деянието. В ДП е приложено постановление от 05.11.2015 г. на прокурор от СГП, с указание да се образува ДП по чл. 217 от НК срещу неизвестен нарушител. На 05.08.2015г. прокурор е отказал да образува НП, защото липсват данни за престъпление от общ характер. Нито от държавното, нито от частното обвинение не чух една интерпретация да се каже нещо за мотива на престъплението. Без мотив умишлено престъпление не може да съществува. Не може да се формира целта в поведението на дееца без мотив. От какви подбуди се е ръководил дееца ще си отговорим виновен ли е, или не. Тук няма умисъл за обсебване и парите материализирани в един имот са налице. Каноните на добросъвестната защита повеляват, ако Вие не споделите тезата за недоказаност и несъставомерност на деянието, очевидно е че трябва да интерпретирате въпроса с размера на наказанието - има едно решение № 826/1989 г. на III НО относно прилагането на условното осъждане /цитира/. Очевидно е, че не е съобразено с целите на наказанието. По отношение на

нас беше отправен недостоеен упрек, че ние отлагаме делото, а аз съм встъпил едва пред втората инстанция, и само миналият път бях причина да се отложи, ще се позова на две решения на ВКС № 711/22.10.2007 г. III НО /цитира/ и на Решение № 719/26.10.2007 г. /цитира/ относно продължителността на процеса която е надминавала изискването за приключването му в разумен срок по смисъла на чл.6, ал.1 от европейската конвенция за защита правата на човека представлява изключително смекчаващо отговорността обстоятелство. Той е диабетик, инсулинозависим, 10 пъти е подложен на хирургически интервенции, баща на пет деца – едно пълнолетно и четири непълнолетни деца – ако и това не са многобройни смекчаващи обстоятелства. Твърди се голословно, че е деец с изключителна степен на обществено опасност – кое е изключителното при подсъдимия - аз не чух сериозни задълбочени правни основания.

АДВ. П. РЕПЛИКА: - Посочените решения касаят случаи когато са налице реални договори реални договорености. В нашия случай реален договор няма, има създаден за целите на защитата договори, които твърдят заем, а обясненията на подсъдимия твърдят инвестиция. На следващо място моите твърдения за отлагания на процеса не са неоснователни – ако видите делото пред ПОС че подсъдимия се отказва от адв. К., за да отложи делото там, миналото заседание тук се отказва от адв. Х.. Отказ от защита, упълномощаване на друг защитник. Не са неоснователни твърденията защото не е налице разумен срок. Това са ми съображенията.

ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА НА подсъдимия: Присъединявам се към моите адвокати, баща съм на пет деца, единственото, което ме е водило съм следвал това което ми е възложил Л., той ще направи повече пари, но аз съм обвиняем и не мога да разбера защо – защото съм изпълнил това, което е делегирал Р. Л..

ПОСЛЕДНА ДУМА НА подсъдимия: Пледирам за невинен, защото съм изпълнил това, което е било като уговорка между мен и Р. Л..

Съдът се оттегля на тайно съвещание, за да постанови присъдата си, след което обяви същата на страните и разясни реда и сроковете за обжалване и протестиране.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 15.30 часа.

Председател: _____

Секретар: _____